Ч. 130. Неділя 26 (13) червня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пас. Гавсмана 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Проґрама праць палати послів. — Парляментарне положенє. — Справа будови водних доріг в палаті панів — Росийско-японьский договор.

В дальшім ході вчерашного засіданя палати послів принято в другім і третім читаню справозданє промислової комісиї о проєкті закона в справі технічних розслідів материялів. Відтак раджено над двома справозданями дорожняної комісиї, а то о роздаваню робіт публичних і о фонді для будови дешевих мешкань. По промовах справоздавця пос. Ґрібара і Райнана наради перервано і приступлено до дальшої дискусиї над наглячими внесенями п. Лісого в справі поліпшеня долі ткачів. Наглячість внесеня і само внесенє одноголосно принято.

През. Паттай предложив відтак, аби палата відбула слідуюче засіданє в понеділок дня 4 липня. П. Зайц вніс, аби найблизше засіданє, з огляду на конечну потребу полагодженя ріжних важних справ, які обходять населенє, відбуло ся вже в липни і аби на дневнім порядку того засіданя поставлено справозданя дорожняної комісиї. Внесенє Зайца ухвалено 160 голосами против 135. На тім засіданє покінчено.

На вчерашній нараді клюбових провідників, яка відбула ся в присутности п. президента міністрів і п. міністра скарбу, обговорювано проґраму праці палати послів. Сторонництва більшости висказали бажанє, аби на другий тиждень полишити час на наради комісий буджетової, фінансової і реґуляміновоі, а повних засідань палати не відбувати. До того бажаня прилучив ся також п. президент міністрів. Опозиция зажадала, аби найблизше засіданє відбуло ся вже 1 липня. Позаяк не прийшло до згоди, полишено ту справу до порішеня повній палаті. Як вже сказано, палата прихилила ся до бажаня опозиций, бо ухвалила, що слідуюче засіданє має відбути ся вже в пятницю дня 6 липня. В справі проґрами праць провідники згодили ся на то, що по полагодженю теперішного дневного порядку прийдуть ще під наради: справозданє комісиї ненарушимости посольскої, закон о похатництві, закон о стоваришенях і кілька менше важних предложень.

Коло польске мало вчера засіданє в справі парляментарного положеня. Засіданє було довірочне. Обговорювано справу будови водних доріг. Нарада президиї Кола з п. Президентом міністрів відбуде ся в тій справі з початком слідуючого тиждня.

„Slavische Korresp." оповістила вчера комунікат руского клюбу, в котрім клюб заявляє, що в справі італіяньского університету стоїть на становищи, що треба сполучити ту справу з заснованєм руского університету у Львові. В справі будови водних доріг ухвалив руский клюб, що зі взгляду на надмірні кошти тої будови, котра імовірно не буде виплачувати ся, стоїть на тім становищи, аби будову понехати а в заміну за те признати Галичині відшкодованє, що до котрого клюб жадає, аби з ним порозуміти ся, на які цілп економічні і культурні то відшкодованє має бути ужите.

Також палата панів ухвалила вчера дві резолюциї, в котрих взиває правительство, аби зі взгляду на великі кошти понехано будову водних доріг.

„Daily Telegraph" доносить з Петербурга, що небавом буде підписаний росийско-японьский договор, котрий зверне на себе увагу цілого сьвіта, бо буде зачатком будучого тіс-

130

Тайна раненого.

З французского — Перра Салєса.

(Дальше).

Цезар заслонив лице долонями і сердечно плакав.

— Подумай Малинко — говорив Фірмін — що супруже того бідолахи може бути щастєм для єго старих родичів.... Отже присягни!

Марцелька дуже поволи голосом придавленим, що лиш з трудом перетискав ся крізь горло, відповіла:

— Присягаю, Фірміне!

— Знала она вже тепер тайну раненого, ту тайну, котра Цезарови гіркі сльози витискала з очий, а котрої всякі підступи ротмістра Шеню не могли вирвати з уст Фірміна — тайну, котрої він умів задержати навіть в хльороформовім одуреню. І уста Марцельки шептали тихо імя вояка, так пильно гляданого військовими властями.... Але виявити єго не могла, не могла о тім говорити навіть Цезарови. Атже присягла!

— А тепер — приказав Фірмін — поцілуйте ся при мені!

Цезар не сьмів рушити ся, отже Марцелька притягнула єго сама, кажучи:

— Якеж то нещастє, який біль, мій бідний любку!

Фірмін видко спостеріг ся, що трогаюча сцена тревала вже надто довго, бо почав сьміяти ся:

— Але там дома — сказав — не всі будуть з того вдоволені!

Цезар відповів рішучо:

— О, я тепер зумію показати мою волю!

— Лише спокійно, лагідно — відозвав ся ранений — не треба ніколи надто горячити ся.... А тепер, мої дорогі ідіть собі на прохід на Марсове поле.

IV.

— Здаєть ся, що Дібрейль вийшов з небезпечности....

Того пересьвідченя були всі товариші, котрі того дня бачили Цезара ідучого попід руку з Марцелькою. Він здавало ся, сияв з радости і гордости. А однако єго зір ішов в далину і не обертав ся ніколи до любки, немов би бояв ся стрітити ся з єї поглядом.

Не говорили з собою зовсім аж до Марсового поля, а там стрітили ся з доктором Дербоа, котрий відбував свій щоденний прохід з женою і дітьми. Поклонились єму з великим поважанєм кілька разів, а Марцелька сказала:

— Вже то він добре заходив ся коло Фірміна.

А тоді почали говорити о нім, не глядячи вже ні на переходячі товпи, ні на мости, ні на величаві будинки. Марцелька хотіла лиш побачити Секвану. Коли же вертали до готелю, Цезар нагло відозвав ся:

— Ах, що я натерпів ся, Марцелько!

І може був би оповів подрібно свої муки, але Марцелька здержала єго, притулившись до него, словами:

— Ні, Цезаре! Не треба вже о тім говорити, Фірмін заборонив....

— Ах, якаж ти добра, Малинко!

На другий день розпочала она своє звичайне житє, виходячи хиба лиш на торг помагати пані Мюле в купованю поживи, або аби засягнути вісти о браті.

Пані Мюле і єї муж хотіли єї раз забрати з собою до театру, але она рішучо відмовила. Она приїхала сюди лиш задля брата, не щобп бавити ся.

— Пізнійше, пізнійше — відповіла — коли він вже зовсім виздоровіє.

Але то виздоровленє не приходило. І слідуючої середи доктор Дербоа перейшов дуже скоро попри неї, воркнувши лиш:

— Но, так... яко тако...

В четвер була вже дуже неспокійна, ходила під шпиталем горячково, так дуже горячково, що минула браму шпитальну саме в хвили, коли доктор Дербоа виходив з неї. Коли відвернула ся, доктор, ідучи дуже скоро, був вже далеко в улици.

— Длячого не зждав на мене? — подумала Марцелька.

Побігла за ним, але в хвили коли вже мала єго дігнати, звільнила кроку. Бояла ся приступити до него на улици. Пішла за ним і війшла до сіней дому, в котрім мешкав.

— Пане докторе! — почала молячим голосом.

ного союза між обома тими державами. Договор есть вислідом того, що Сполучені держави наблизили ся до Хін. Цілию росийско-японьского договору есть удержанє дотеперішного відношенє в Манджуриї і в тих краях, де сходять ся інтереси Росиї і Японії.

В віденьских дипльоматичних кругах говорять, що росийске предложенє в кретийскій справі стрінуло ся з прихильностяю зі сторони Анґлії, Франциї і Італії, що его уважають они доповненєм анґлийского предложеня та що оба ті предложеня мають бути предметом дальших нарад опікунчих держав. Також Порта має відносити ся прихильно до росийского предложеня, добачуючи в нім основи до остаточного полагодженя кретийского питаня в дусі, прихильнім для Туреччини. — З другої сторони доносять однак про щось зовсім противного. І так Франция, Анґлия і Італія мали відкинути росийске предложенє, яке домагає ся, щоби европейскі залоги вийшли на кретийскій суші ще перед тим, заким прийшло би до яких заворушень, а не доперва по них. З огляду на грекофільский настрій правительств трех инших держав буде то полученє з трудностями, бо парляменти Анґлиї, Італії і Франциї не схотять ухвалити потрібного на се кредиту.

Новинки.

Львів, дня 25 червня 1910.

— **Перенесеня.** П. Міністер справедливости переніс судию Теод. Гісовского із Скалата до Борщів.

— **З почти.** Дня 1 липня 1910 заводить ся в Глещаві, місцевости належачій до округа доручень ц. к. уряду почтового в Іванівці к. Теребовлї почтову складницю зі звичайним кругом діланя. Складниця ся получена буде з ц. к. почтовим урядом в Іванівці к. Теребовлї за помочию тижднево 6-разового пішого післанця.

— **Ювилей полку уланів.** В Золочеві обходив вчера 13 п. уланів торжество 50-их роковин свого еcтвованя. Зі Львова прибули на се торжество Їх Ексц. п. Намістник др. Мих. Бобжиньский, п. Маршалок кр. гр. Ст. Баденї, командант корпуса ген. Шедлер і богато инших достойників.

— **Росийский шпігун перед судом.** Перед львівским судом відбула ся оногди розправа Аврелія Мілобендского, сина архітекта родом з Варшави, літ 34, фотографа і промисловця. Мілобендского арештовано на двірци зелїзничім 9 січня с. р. в хвили, коли він мав їхати до Перемишля, щоби в тамошнім ґенеральнім штабі поробити важні зізнаня на некорисгь Росиї і предложити свої шпігуньскі услуги тамошній корпусній команді. Арештованє наступило в наслідок донесеня Бобровского і Олдаковского, з котрими він переговорював того дня в редакциї Glos-у, а відтак в готели Вікторыя. Мілобендский хотів очевидно вкрутити ся в круги социялїстичні, а щоби показати свою щарість признав ся, що стояв в звязи з функционарами варшавскої охрани, полковниками Батюшіном і Заварсїном. Се звернуло підозріне згаданих панів і они зробили донесенє. Мілобендский признав ся на полїциї до близшого знакомства з Батюшіном в Варшаві, і що на просьбя того Батюшіна підняв ся робити службу шпігуна в користь Росиї. Батюшін вистарав ся для него о паспорт і він в марті 1909 виїхав до Кракова, звідси через Ярослав до Рави рускої, а з Рави до Львова. Підчас сеї подорожи мав він розслїдити, який настрій панує серед населеня супротив Росиї і які роблять ся приготовленя на случай війни з Росиєю та чи богато вже нагромаджено войска в Галичині.

Вернувши з Галичини не міг він Батюшінови нічого сказати, а тоді Батюшин намовив его другий раз до виїзду до Галичини. Отже в грудни 1909 р. виїхав він зі своєю коханкою графинею Гомулїньскою і еї донькою Янїною до Львова, де станув 12 грудня. Тут бавили ся они весело через три дні, а Мілобендский виїхав відтак до Перемишля, де перебував ледви кілька годин, а відтак вернув назад до Варшави. Батюшін мав бути дуже на то обурений, що Мілобендский і сим разом не привіз нічого та казав єму їхати третий раз давши єму через свою жінку паспорт і 75 рублїв та шпігуньску інструкцию. Честний Мілобендский так був тим обурений, що постановив зімстити ся на цїлій Росиї, отже пішов до австрийского консуляту у Варшаві і там сказав, що готов стати шпігуном на користь Австриї в Росиї та просив о якісь поручаючі письма до австриїских властий войскових. Єго просьбі відмовили і сказали, що коли хоче, то нехай іде без всякого порученя до войскових властий. Отже він приїхав до Львова і як раз хотів виїхати до Перемишля, щоби тамошній корпусній команді предложити свої услуги, коли его арештовано. При ревізиї знайдено у него мапу Галичини, плян Львова, шпігуньску інструкцию і ветеринарску рецепту на лїк, котрого можна би ужити як тайного чорнила, та готівку 10 рублїв і 40 К.

По переведеній розправі признано Мілобендского виноватим злочину шпігуньства і засуджено на 2 роки тяжкої вязниці обостреної постом що місяця.

— **Головний Видїл Товариства** „Учительска Громада" розписує отсим конкурс на посади учителїв в приватних україньских гімназиях з правом прилюдности. До обсадженя є по дві посади учителїв: україньскої, німецкої і клясичних мов та історії а одна посада учителя наук природних. Услівя такі як в гімназиях державних. Вимоги: учительский іспит, зглядно укінчені відповідні унїверситетскі студиї. Звертає ся увагу, що служба в приватних гімназиях з правом прилюдности вчислює ся до лїт служби в державних гімназиях. Зголошуватись найдальше до кінця червня с. р. на руки секретаря Тов. (Львів, ул. 29-го листопада, ч. 22). — За Головний Видїл Тов. „Учительска Громада" у Львові: М. Грушевський, голова. Іван Раковский, секретар.

— **Крадежі.** Арештовані оногди в готели злодії Яйтелес і Колїн у котрих знайдено богато столового срібла, а котрі подали, що походять з Угорщини і згадане срібло знайшли десь на якійсь будівли у Львові, приїхали, як показало ся, з Відня, а срібло зараз на першім вступі до Львова вкрали з помешканя п. Володимира Чайковского, властителя більшої посїлости, замешкалого при ул. Тадея Романовича ч. 20. Здаєсь, що ті злодії мали якихсь спільників у Львові. — Нічний сторож міскої ґазівнї, Антоних, добачив вчера над раном, як чотирох якихсь мужчин виносили до огорода в реальности під ч. 9 В при ул. Жерельній всїлякі предмети. Здогадуючись, що то будуть злодії, повідомив полїцияна, котрий всіх 4 арештував. Суть то Стан. Чернецкий, рядовий 15 п. кр. оборони, Герм. Горн, друкар, Йосько Гельфер поправді Фрак чоловік без занятя і Василь Жовнір, візник. Всї они виносили річи з помешканя Абрагама Туха складали їх тимчасом в огороді під цеглами.

— **Дрібні вісти.** Др. Вол. Милькович, вибраний деканом фільософічного факультету на чернівецкім унїверситетї. — Загальні збори „Руского Народ. Дому" в Оберинї відбудуть ся дня 1 липня о 3 год. по полудни в читальни „Просьвіти". — В Полтавщині наробили гусениці в садах великої шкоди. — Холера в Росиї ширить ся в застрашаючий спосіб. В Ростові над Доном бувають що дня сотки случаїв занедужаня і смерти на холеру. Серед тамошних жителїв настав переполох. В Києві було доси 256 случаїв занедужаня а 73 случаїв смерти на холеру.

— **На могилї Юрия Федьковича в Чернівцях** зложив секретар „Руської Ради" в суботу 17 с. м. вінець від „Руської Ради". Сей вінець сплетено з соснини, яку надіслала „Руській Радї" громада Сторонець-Путилів, в якій уродив ся покійний поет. Три панотцї відправили в сей день панахиду на гробі Федьковича при гарнім співі хору україньских гр.-правосл. богословів і учеників учит. семінарий.

— **Видїл філії „Просьвіти" в Сокали** подає до відома своїх членів і Читалень, що книжки членьскі одержать від тепер всї члени не через почту, а через канцелярию філії, яка отворена щоденно від 11 — 12 год. по полудни, в салї „Народного Дому".

— А, ти аж тут — сказав доктор. — Щож, коли нічого нового не маю тобі сказати, моя дитино...

Марцелька догадала ся.

— Отже не есть лїпше?

— То єсть... здаєть ся, що там суть ще якісь останки... І доки не вийдуть, мусить бідолаха терпіти...

— Але они вийдуть?

— Маймо надію.

І доктор скоро вийшов на сходи.

Марцелька відійшла непевним кроком.

Доктор сказав: „маймо надію!", однак нічого рішучого не відповів... Цїлий день блукала ся в околици шпиталю, пригноблена гадкою, що така дрібниця, якийсь маленький відломок кісточки або остроги може убити еї брата.

Вояки і офіцири переходили все попри неї; цїла навіть шкадрона переїхала коло одинацятої години. Она мимохіть звернула увагу на ноги тих людий і на остроги, обчисляючи кілько то таких убийчих голочок могло бути при кождім!

— Боже, Боже! — кобиж то хоч була вже послїдна!...

Три дни, які відтак слїдували були просто страшні! Цезар приходив вечерами, аби ділити з нею ті муки.

На вість, що Фірмінови було гірше, стратив він від разу свою гордість і вдоволений вид. Зле робив службу і одержав навіть кару. А в суботу заволоділа ними велика тревога, чи буде їм вільно завтра відвідати недужого? А може доктор Дербоа прикаже тепер цїлковитий спокій?

Однако позволено їм прийти в недїлю, але заповіджено, аби відвідини тревали коротко і аби з раненим не богато розмовляли. А ледве повідомив їх о тім доглядач на великий їх жаль, появила ся сестра Олимпія також дуже зворушена.

— Не хотїли ми відмовити єму приємности бачити ся з вами — сказала — але мої дорогі дїти, числю на вашу обережність.

Коли війшли до комнати, Фірмін не мав вже сили навіть двигнути ся і тілько промовив:

— А, остаточно... ви прийшли!

Слабий усьміх розяснив лице на хвилю. Сестра Олимпія шепнула:

— Тепер ще спокійний — але коли прийде горячка...

Сїли, беручи Фірміна за руки. В мовчаню минуло чверть години. Сестра Олимпія хотїла їх вже віддалити, але то вже розгнївало Фірміна, кинув злий погляд на монахиню і сказав:

— А, ні, ні! Нехай лишать ся!

То гнївне порушенє вистало, аби викликати страшну блїдість на его лици.

— Хвилями — сказала шепотом сестра Олимпія — він тратить цїлковито сьвідомість.

І в тій самій хвили з грудий раненого добуло ся храпливе зітхненє, а відтак род хорчаня. Підносячи руки до голови, крикнув:

— То там, там!

А відтак витягаючи рамена, стискав судорожно в руці колдру і здавало ся, боров ся з болем, торгаючим цїлим его еcтвом. Лице єму викривляло ся, шкіра ставала розпалена, великі каплї поту виступили на чоло, ноги випружили ся...

— Ідіть вже, ідіть! — благала сестра Олимпія — надходить горячка.

Але недужий вхопив їх обоє за руки, дуже гнївний. Він хотів їх задержати при собі. І нагло двигнув ся, з поглядом вппяленим перед себе і торганий пропасницею. Голосом твердим говорив:

— До лиха! Хто там говорить в рядї? І ще в сам день ревії! Хто сьміє ся з мого аванcу? Мовчати!

А відтак жалував ся дитинним голосом:

— Ах, яка спека! Якже та ревія довго тревае!

Упав на ліжко але вскорі знов двигнув ся.

(Дальше буде).

— **Наперед би більше таких!** До „Руслана“ доносять: Село Ясінка масьова в турчаньскім повіті зробило крок на перед в своїм житю і діло достойне приміру і похвали. А іменно майже ціле село, отже господарі, жінки, дівчата і парубки приступили до братства тверезости. Щоби зрозуміти той крок, треба знати, що то велике село, гарно положене над Стриєм, яке має кромі славної церкви, також школу, почту, жандармерию, заряд дібр ґр. Лібіґа, а передовсім множество шинків. Жите плило так, що люди побідніли а жиди значно збогатіли. Ревна праця місцевого о. пароха Володислава Ільницкого зробила своє. Люди послухали рад і наук єго — присягли від горівки і заложили свій склеп. Ціле торжество відбуло ся в день храму сьв. Тройці. Преосьв. Епископ перемиский Чехович вислав на те торжество свого відпоручника о. шамбеляна Погорецкого, котрий відправивши соборну службу Божу, приняв від всіх членів присягу від горівки. Мило було дивитись на довгі ряди відроджених людий, що пристроєні нагрудними хрестиками тверезости, зі сьвічками в руках, під проводом патериці, слухали сьв. служби Божої і проповідий, в котрих на тему значіня тверезости, накликували оо. проповідники всіх присутних до відродженя народу цілого через тверезість, ощадність і просьвіту. Ціле тоє торжество зробило велике враженє додатне на всіх чужосторонних, тож можна надіяти ся, що за приміром Ясінчан і сусідні громадяни так само поступлять. А ми додамо від себе до сего: найвисша пора, щоби за приміром Ясінчан пішли скрізь по селах наші люди а тоді певно всім їм жилось би лекше на сьвіті.

— **Про бл. п. Станислава Мадейского** бувшого міністра просьвіти, котрий сими днями помер в Люзінґранде, а котрого похорон відбув ся онегди в Кракові, читаємо в „Руслані“: „Консерватист і член краківского сторонництва відгравав покійник визначними способностями вельми впливову ролю в політиці, був прихильником союза з Німцями в держ. раді, а до руских домагань національних і культурних відносив ся прихильно. Іменно коли був міністром просьвіти, Буковиньска Русь находила ся у вельми скрутнім положеню наслідком великого напору Румунів і митрополита Морара-Андрієвича, на церковнім і шкільнім поли. За посередництвом тодішного посла Ол. Барвіньского представники буковиньскої Руси, проф. Стоцкий і Пігуляк, представили міністрови Мадейскому і кн. Віндішґрецови невідраднє положенє Русинів на Буковині. Пок. Мадейский скоро зориєнтував ся в положеню і видав відповідні розпорядки, котрими положив певні підвалини до того розвитку руского шкільництва і церковних справ, до якого они дійшли в нинішних часах. Тим то особливо Буковиньска Русь завдячує богато в своїм розвитку покійникови. В хвили, коли єго мощі зложено на вічний супокій, подаємо сей спомин на вічну єму память!“

— **Матура в ліцею Руского Інститута для дівчат в Перемишли** відбула ся в днях 15, 16 і 17 червня під проводом Делеґата ц. к. Ради шк. кр. дра Івана Копача. Зголосило ся 25 абітуриєнток. Сьвідоцтво зрілости одержали: Бардинівна Наталія Софія з відзначенєм, Варивodівна Іванна Катерина з відзн., Весоловска Ольга, Возняківна Параскевія, Городницка Мария з відзн., Гумецка Олександра Надія, Гоцка Олександра, Даниловичівна Анастазия Любов з відзн., Зарицка Мария з відзн., Кинасевичівна Наталія, Кобляньска Софія, Копистяньска Клементина, Кормошівна Мария Володимира Сидонія, Крайчиківна Ірина з відзн., Левицка Мария Ірина з відзн., Левицка Мария, Менциньска Олена Мария з відзн., Оджиньска Олена, Поповичівна Романа Анизия Юлія з відз., Рогозиньска Богдана, Терлецка Ольга з відзн., Федаківна Софія з відзн., Чернецка Мария Евгенія, Шматерівна Теодозия Ярослава з від., Яворска Богдана. Матура ліцеальна дає право вписати ся в характері надзвичайної учениці на університет, а по скінченю здавати учительский іспит до ліцеїв. З матурою ліцеальною можна легко доповнити матуру в учительскій семинарії. Здає ся лиш ті предмети, що в ліцею єсть над обовязкові, отже спів, музика, ґіґієна, ґімнастика, ручні роботи, крім того практичні лекциї, дидактика і педаґоґіка. Також в протягу двох літ можна доповнити науки ґімназияльні в той спосіб, що на сему клясу звільняють від деяких предметів, яких учили в ліцею в обємі ґімназияльнім, а здає ся: латину, греку, німецке, математику, фізику і льоґіку. З матурою ліцеальною можуть учениці також відбувати однорічні студиї в торговельній академії або легко знайти приміщенє в ріжних інституциях фінансових, асекурацийних і т. д. Побіч кляс ліцеальних орґанізує ся від вересня с. р. також І. кляса реальної ґімназиї. Вступні іспити до приготовляючої і І. ліцеальної і до І. кляси реальної ґімназиї 29. червня о 8 год. рано. Предложити треба сьвідоцтво хресту, сьвідоцтво шкільне і сьвідоцтво щіпленої віспи.

— **Нещаслива пригода.** З Коломиї доносять: Казимир Козловский, син помершого недавно інжиніра зелізниці у Львові, вертаючи з фабрики Мізєвича, де був занятий яко технік, їхав на ровері до міста, переїзджаючи на розї улиці, наїхав на виїзджаючу ізза угла дорожку і вдарив головою об дишель так сильно, що впав неживий на землю. Тіло покійника відвезено до Львова, де єго похоронено в родинній гробници.

Телеґрами.

Будапешт 25 червня. Нині відбуло ся в цісарскім замку торжественне отворенє угорского парляменту. Цісар відчитав престольну бесіду. В бесіді тій говорить Монарх між иншим: Наше батьківске серце, переповнене печаливостию о судьбу наших народів проникає спокій, коли дивимо ся на вислід послідних виборів, уважаючи то за запоруку мирного дальшого розвитку і загального скріпленя улюбленої нашої Угорщини. — Говорячи про справи войскові, каже цісар: Дальший розвій збройної сили став ся річию необхідною, іменно в тій мірі і в таким напрямі, щоби було можливе забезпеченє будучности і становища монархії і щоби збройна сила могла завсігди дати собі раду з задачами. Увзглядненні мають бути при тім фінансові засоби краю, та удержанє родин і постійність зарібкованя. Наконець говорить ся в престольній бесіді о незміннім треваню наших випробованих союзів і о дружних відносинах до всіх держав.

Відень 25 червня. З Лінцу доносять, що бальон „Зальцбурґ“, котрим полетів Архікн. Иосиф Фердинанд з двома товаришами, був вчера у великій небезпечности, бо вихор загнав єго над Дунай. При помочи людий, котрі надбігли на ратунок, удало ся подорожним без пригоди висісти з бальона.

Краків 25 червня. Вчера помер тут бувший посол до ради державної, Иосиф Поповский. Похорон відбуде ся в неділю.

Вашінґтон 25 червня. Сенатор Ґоне повідомив сенат, що предкладано єму суму 50.000 долярів, коли перестане противити ся признаню деяких договорів що до продажі осель належачих до Індиян в Оклягамі.

Ціна збіжа у Львові.

дня 24-го червня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·10	до	10·30
Жито	6·80	„	7·—
Овес	7·10	„	7·30
Ячмінь пашний	6·30	„	6·50
Ячмінь броварний	—·—	„	—·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	12·—
Вика	6·40	„	6·60
Бобик	6·50	„	6·80
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	—·—	„	—·—
Конюшина біла	—·—	„	—·—
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Надіслане.

Руско-англійский підручник.

Для вибираючих ся до Америки!

„Хто знає 500 слів якоїсь мови, може сьміло полагоджувати всї свої щоденні потреби“.

Скорше найде щастє в Америці той, хто розуміє хоч трохи англійску мову. Єсли маєте намір коли небудь там їхати, купіть собі „Руско-англійский підручник“ до скорого і певного вивченя англійскої мови з докладним виговором, з додаєм словарця, найпотрібнійших щоденних розговорів і всяких інформаций.

Книжка обнимає 254 сторін друку, і є в твердій оправі. — Видана в Америці.

Коштує **3 кор.** з пересилкою.

Висилаєсь за післяплатою.

Замовленя принимає: Ст. Вартиньский, Друкарня „Ґаз. Львів.“ ул. Чарнецкого ч. 12 Львів.

Церковні річи

— — Найкрасші і найдешевші продає — —

„Достава“

основана руским Духовеньством у Львові при ул. Руский ч. 20 (в каменици „Дністра“), а в Станиславові при ул. Смольки число 1.

Там дістане ся ріжні фелони, чаші, хрести, ліхтарі, сьвічники, таци, патериці, кивоти, плащеници, образи (церковні і до хат), цьвіти, всякі другі прибори. Також приймають ся чаші до позолоченя і ризи до направи.

Уділ виносить 10 К (1 К вписове), за гроші зложені на щадничу книжку дають 6 прц.

Colosseum **Германів**

Від 16 до 30 червня 1910.

— Велика програма гумору. —

Орхестра псів Miss Mary Barley, 4 Sisters Amati, квартет американьский музикально-вокальний, — Kelly i Gillette американьска сцена білярдова. — 4 Alaskas, танці Cowbo-їв і голяндскі. — В арештї з францускоґо. — Little Joe and Georgi, комічні скакуни. ВІТОҐРАФ 10 величавих новостий і т. д.

В неділї і сьвята 2 представленя о годині 4 і 8 вечер.

Білети можна вчаснійше набути в Бюрі дневників ПЛЬОНА, ул. Кароля Людвика 5.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими условями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числа льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може перехowати своє майно або важні документи. В тім напрямі початник банк гіпотечний як найдальше ідучі варядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада.